

D ů v o d y:

Ustanovení § 10. c. ř. s. platí vzhledem na § 78. ex. ř. též pro řízení exekuční. Vymah. věřitel musí tudíž v případech, kde dle §. 34. ex. ř. zemřelému dlužníku, resp. jeho pozůstalosti ustanoviti jest kuratora, útraty s činností tohoto spojené založiti, jestliže ustanovení jeho navrhnul. Leč ne veškeré kroky kuratorovy dlužno odměniti, nýbrž jen ony, kteréž k účelnému hájení práv dlužníkových a zájmů jeho pozůstalosti, kteréž kurator pozůstalosti dle §. 129. cís. pat. z 9. srpna 1854, č. 208 ř. z. zastupovati povolán jest, potřebnými jsou. Soud rekursní správně zjistil, která opatření kuratora pozůstalosti byla účelnými a rovněž tak správně označil ony práce, jichž ku hájení práv povinné pozůstalosti třeba nebylo. Odměnu těchto právem odmítnul (§ 41. c. ř. s., § 78. ex. ř.). Pokud tudíž dovolací rekurs domáhá se zvýšení opatrovnických útrat na obnos prvním soudcem přiřknutý, nemohl míti úspěchu.

Nebylo však zákonného důvodu, útraty rekusem uložiti kuratorovi. V tom, že účtoval práci skutečně nekonanou, spočívá toliko nepřesnost, kteráž dle stavu spisů nebyla způsobilou, soud uvésti v omyl a kterou tudíž kvalifikovati jest jako nedopatření, dokonce ne ale jako hrubé zavinění ve smyslu §. 49. odst. 1. c. ř. s.

Bylo tudíž v tomto směru dovolací stížnosti vyhověti; poněvadž ale úspěch její jest jen nepatrným, spadají útraty její na stěžovatele.

(Rozh. z 3. února 1909, č. j. $\frac{R III. 26/9}{1}$.)

J. B.

Nová exekuce, či pokračování exekuce již povolené? Negativní konflikt kompetenční mezi dvěma soudy.

Usnesením okresního soudu ve St. jako soudu procesního byla povolena mobilární exekuce a byl dožádán o její provedení okresní soud v Kr. jako soud exekuční. Exekuce tato zůstala bezvýslednou, poněvadž při zájmu nebylo nalezeno u povinného žádných věcí zabavitelných.

Po delší době podal vymahající věřitel novou žádost za exekuci na movitosti téhož povinného opět u soudu procesního ve St. a sice navrhuje tentokráte exekuci tak zvanou létací, poněvadž prý dlužník často mění svoje bydliště; avšak tento soud odstoupil návrh ten okresnímu soudu v Kr. k příslušnému jednání »jakožto soudu exekučnímu«.

Ale i poslednější soud prohlásil se za nepřislušný k vyřízení dotyčného návrhu exekučního a odůvodnil svoje rozhodnutí tím, že první ona povolená exekuce mobilární byla již ukončena bezvýsledně podniknutým zájmem movitostí dlužníkových, kdežto o nově žádané exekuci tak zvané létací že není posud jisto, zda-li

se utváří okolnosti tak, aby vůbec soud v Kr. byl povolán zakročit jako soud exekuční. (§ 69. ex. ř.)

Podotýká se, že tato od okresního soudu ve St. odstoupená žádost exekuční byla zanesena u soudu v Kr. nikoli pod dřívějším číslem do exekučního rejstříku, nýbrž jako nový návrh do rejstříku Nc.

Tento negativní konflikt kompetenční byl rozhodnut c. k. m. sl. vrchním zemským soudem v Brně v ten způsob, že jest příslušným okresní soud v Kr. jakožto soud exekuční, aby vyřídil onen exekuční návrh,

n e b o ť

exekuce mobilární oním prvním usnesením procesního soudu povolena nebyla posud vykonána, ježto nebylo nalezeno u povinného žádných věcí zabavitelných.

Jest-li že ale nyní vznáší vymahající věřitel — který onen první svůj návrh zpět posud nevzal — znovu stejný návrh exekuční, tedy nejedná se o nové povolení exekuce, nýbrž jen o výkon exekuce již jemu povolené, a jest-li že k tomu přidává návrh další, aby ona exekuce již povolená byla nyní provedena jako tak zvaná exekuce létací, tož má učiniti dožádání (Ersuchschreiben) dle § 69. odst. 2. ex. ř. k tomu potřebná jedině a pouze soud exekuční, tedy v tomto případě okresní soud v Kr.

Tato druhá exekuční žádost není totiž než návrhem, aby bylo pokračováno v exekuci již povolené, ale posud neprovedené, ale také ani nezrušené, ani neomezené, ani neodložené — způsobem určitým, v zákoně přípustným, a o tom přísluší rozhodovati jen soudu exekučnímu.

(Usnesení ze dne 13. května 1909, č. j. $\frac{\text{Nc II. 1937/9}}{1}$.)

Křepelka.

Obdobné užití předpisů § 103. odst. 1 ex. ř. na exekuci na výtěžky usedlosti v pozemkových knihách zapsané před zahájením vnučené správy jest vzhledem ku přesnému obsahu tohoto zákonitého ustanovení vyloučeno.

K žádosti vymáhajícího věřitele Emanuela K. ze dne 24. září 1908 byla mu usnesením c. k. okr. soudu v Plzni ze dne 26. září 1908 $\frac{\text{E V. 1402/8}}{1}$ povolena exekuce dle § 294. ex. ř. zabavením čtvrtletní činže, která o listopadovém terminu 1908 předem splatná jest a která dlužnici Josefě J. oproti nájemníkům dům její čís. pop. 1202 v Plzni obývajícím přísluší.

K žádosti jiného věřitele ze dne 7. října 1908 byla usnesením téhož soudu ze dne 8. října 1908 $\frac{\text{E V. 1521/8}}{1}$ povolena vnučená správa domu čís. pop. 1202 v Plzni, dlužnici Josefě J. náležejícího.

Proti usnesení ze dne 26. září 1908 $\frac{\text{E V. 1402/8}}{3}$ povolujícímu exe-